

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про промислову політику

Цей Закон регулює правові, організаційні та фінансові засади, що виникають між суб'єктами, що здійснюють діяльність у сфері промисловості, органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

Метою цього закону є створення вітчизняного конкурентоспроможного промислового комплексу, здатного з урахуванням процесів інтеграції у світовий економічний простір розподілу праці та умов глобалізації, розв'язувати основні завдання соціально-економічного розвитку та утвердження України як високотехнологічної держави.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

1) промислова політика - це система заходів непрямого або прямого регулювання промислового розвитку для забезпечення виробництва конкурентоспроможної промислової продукції;

2) промислове виробництво (промисловість) - визначена на підставі Класифікатора видів економічної діяльності сукупність видів економічної діяльності, що відносяться до видобутку корисних копалин, переробних виробництв, забезпечення електричною енергією, газом і паром, кондиціонування повітря, водопостачання, водовідведення, організації збору та утилізації відходів, а також ліквідації забруднень;

3) суб'єкти діяльності у сфері промисловості - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, які здійснюють діяльність у сфері промисловості на території України та виключній (морській) економічній зоні України;

4) заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості – дії правового, економічного та організаційного характеру, які здійснюються органами державної влади та органами місцевого самоврядування, організаціями, що входять до складу інфраструктури підтримки діяльності у сфері промисловості, і спрямовані на досягнення цілей промислової політики;

5) галузь промисловості - сукупність суб'єктів, що здійснюють діяльність у сфері промисловості, в рамках однієї або декількох класифікаційних угруповань одного або декількох видів економічної діяльності відповідно до Класифікації видів економічної діяльності;

6) промислова продукція - товари, вироблені в результаті здійснення діяльності у сфері промисловості;

7) промислова продукція, яка не має вироблених в Україні аналогів, - промислова продукція, яка відповідає критеріям, передбаченим пунктом 2 частини 1 статті 5 цього Закону, і не може бути замінена на продукцію, вироблену на території України і має схожі технічні та експлуатаційні характеристики, що дозволяють їй виконувати ті ж функції і бути комерційно взаємозамінною;

8) промислова інфраструктура - сукупність об'єктів нерухомого майна, об'єктів транспортної та комунальної інфраструктури, необхідних для здійснення діяльності у сфері промисловості;

9) інфраструктура підтримки діяльності у сфері промисловості - комерційні та некомерційні організації, що здійснюють заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості;

10) освоєння виробництва промислової продукції - заходи, що забезпечують підготовку суб'єктів діяльності у сфері промисловості до випуску промислової продукції, яка раніше не вироблялася або для істотного збільшення її кількості і ті, що включають в себе підготовку до введення в експлуатацію основних засобів та їх введення в експлуатацію, розробку та освоєння технологічних процесів, практичних навичок виробництва промислової продукції;

11) державна інформаційна система промисловості - державна інформаційна система, що містить інформацію про стан галузей промисловості та прогноз їх розвитку;

12) індустріальний (промисловий) парк – у значенні, наведеному у Законі України “Про індустріальні парки”;

13) промисловий кластер - сукупність суб'єктів діяльності у сфері промисловості, пов'язаних відносинами у зазначеній сфері внаслідок адміністративно-територіальної близькості та функціональної залежності і розміщених на території України;

13) промисловий кластер - сукупність суб'єктів діяльності у сфері промисловості, пов'язаних відносинами у зазначеній сфері внаслідок

адміністративно-територіальної близькості та функціональної залежності і розміщених на території України;

14) інжиніринговий центр - юридична особа, яка надає інженерно-консультаційні послуги з підготовки процесу виробництва і реалізації продукції (робіт, послуг), будівництва та експлуатації промислових, інфраструктурних та інших об'єктів, передпроектні та проектні послуги;

15) уповноважений орган - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну промислову політику;

16) інтегрована структура оборонно-промислового комплексу - об'єднання підприємств, утворене відповідно до законодавства в складі двох або більше підприємств з метою координації їх виробничої, науково-технічної та іншої діяльності;

17) головна організація інтегрованої структури оборонно-промислового комплексу - юридична особа, яка входить в інтегровану структуру оборонно-промислового комплексу і має можливість визначати рішення, прийняті іншими юридичними особами.

Стаття 2. Законодавство про промислову політику

1. Законодавство про промислову політику складається з Конституції України, цього Закону, Господарського кодексу України, Закону України “Про Кабінет Міністрів України”, Закону України “Про центральні органи виконавчої влади”, Закону України “Про управління об'єктами державної власності”, Закону України “Про державну допомогу суб'єктам господарювання”, нормативно-правових актів Президента України та Кабінету Міністрів України, інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у сфері промислової політики.

2. Цей Закон не застосовується до відносин, пов'язаних з виробництвом спиртовмісної харчової продукції, алкогольної продукції та виробництвом тютюнових виробів.

Стаття 3. Цілі, завдання та принципи промислової політики

1. Цілями промислової політики є:

1) формування високотехнологічної, конкурентоспроможної промисловості, що забезпечує перехід економіки держави від експортно-сировинного типу розвитку до інноваційного типу розвитку;

2) забезпечення оборони і безпеки держави;

3) забезпечення зайнятості населення та підвищення рівня життя громадян України.

2. Завданнями промислової політики є:

1) створення та розвиток сучасної промислової інфраструктури, інфраструктури підтримки діяльності у сфері промисловості, відповідних цілям і завданням, визначених документами стратегічного планування на національному рівні;

2) створення конкурентних умов здійснення діяльності у сфері промисловості;

3) стимулювання суб'єктів діяльності у сфері промисловості щодо впровадження результатів інтелектуальної діяльності і освоєння виробництва інноваційної промислової продукції;

4) стимулювання суб'єктів діяльності у сфері промисловості щодо раціонального та ефективного використання матеріальних, фінансових, трудових та природних ресурсів, забезпечення підвищення продуктивності праці, впровадження імпортозаміщуючих, ресурсозберігаючих та екологічно безпечних технологій;

5) збільшення випуску продукції з високою часткою доданої вартості та підтримка експорту такої продукції;

6) підтримка технологічного переозброєння суб'єктів діяльності у сфері промисловості, модернізація основних виробничих фондів;

7) зниження ризику надзвичайних ситуацій техногенного характеру на об'єктах промислової інфраструктури;

8) забезпечення технологічної незалежності національної економіки.

3. Основними принципами промислової політики є:

1) програмно-цільовий метод формування документів стратегічного планування у сфері промисловості;

2) вимірність цілей розвитку промисловості та реалізації заходів стимулювання суб'єктів діяльності у сфері промисловості;

3) моніторинг ефективності промислової політики та контроль за її реалізацією;

4) застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості для досягнення показників та індикаторів, встановлених документами стратегічного планування;

5) координація заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, які здійснюються органами влади та органами місцевого самоврядування;

6) раціональне поєднання форм і методів державного регулювання та ринкової економіки, заходів прямого і непрямого стимулювання діяльності у сфері промисловості;

7) забезпеченість ресурсами і їх концентрація на розвитку пріоритетних галузей промисловості;

8) інформаційна відкритість при розробці промислової політики і застосуванні заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості з урахуванням інтересів безпеки держави;

9) рівний доступ суб'єктів діяльності у сфері промисловості до отримання державної підтримки відповідно до умов її надання;

10) інтеграція науки, освіти та промисловості;

11) врахування інтересів суб'єктів господарювання та адміністративно-територіальних одиниць України у вирішенні питань функціонування і розвитку оборонно-промислового комплексу за умови дотримання пріоритету загальнодержавних інтересів.

Стаття 4. Учасники формування промислової політики та її реалізації

1. Учасниками формування та реалізації державної промислової політики є органи державної влади України, органи місцевого самоврядування України, Рахункова палата, суб'єкти діяльності у сфері промисловості, організації, що входять до складу інфраструктури підтримки зазначеної діяльності.

2. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який формує та реалізує державну політику в електроенергетичному, ядерно-промисловому, вугільно-промисловому, торфодобувному та нафтогазовому комплексах визначаються законодавством в цих галузях та цим законом.

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері промислової політики

1. Кабінет Міністрів України відповідно до цього Закону:

1) затверджує документи стратегічного планування у сфері промисловості;

2) затверджує критерії віднесення продукції до промислової продукції, яка не має вироблених в Україні аналогів;

3) затверджує порядок застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, встановлених цим Законом, іншими законами України, нормативно-правовими актами Президента України та Кабінету Міністрів України, включаючи вимоги до інвестиційних проектів, реалізація яких у встановлений законодавством термін дає право суб'єктам діяльності у сфері промисловості на отримання фінансової підтримки у вигляді пільг з податків і зборів відповідно до законодавства про податки і збори, а також порядок формування та ведення переліку цих інвестиційних проектів;

4) затверджує порядок створення, експлуатації та вдосконалення державної інформаційної системи промисловості; порядок надання суб'єктами господарювання у сфері промисловості, органами державної влади, органами місцевого самоврядування інформації для включення в державну інформаційну систему промисловості; перелік, що підлягає затвердженню центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну промислову політику форм надання інформації для включення в державну інформаційну систему промисловості суб'єктами діяльності у сфері промисловості, органами державної влади та органами місцевого самоврядування; порядок доступу до інформації, що міститься у зазначеній інформаційній системі; порядок взаємодії державної інформаційної системи промисловості з іншими державними інформаційними системами;

5) встановлює вимоги до індустріальних (промислових) парків, керуючих компаній індустріальних (промислових) парків, промислових кластерів, спеціалізованих організацій промислових кластерів з метою застосування до них заходів стимулювання, встановлених цим Законом, іншими законами України, нормативно-правовими актами Президента України та Кабінету Міністрів України;

6) забезпечує впровадження системи спеціальних інвестиційних контрактів між Кабінетом Міністрів України та крупними інвесторами з передбаченням переліку взаємних зобов'язань і гарантії виконання, затверджує порядок їх укладання;

7) затверджує типові форми спеціального інвестиційного контракту щодо галузей промисловості;

8) затверджує перелік показників, які використовуються для порівняння умов здійснення діяльності у сфері промисловості на території України і на територіях іноземних держав, порядок розрахунку і щорічно досягнутих значень;

9) забезпечує формування державних фондів розвитку промисловості за рахунок коштів державного бюджету та встановлює цільові показники ефективності здійснення ними фінансової підтримки розвитку промисловості на пільгових умовах співфінансування проектів, спрямованих на розробку нової високотехнологічної продукції, технічне переозброєння і створення конкурентоспроможних виробництв на базі найкращих доступних технологій.

2. Кабінет Міністрів України визначає повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері реалізації промислової політики, в тому числі з розробки проектів документів стратегічного планування у сфері промисловості.

Стаття 6. Повноваження Уповноваженого органу у сфері промислової політики

Уповноважений орган, одночасно з формуванням та реалізацією промислової політики, здійснює такі повноваження:

1) підготовку та опублікування в засобах масової інформації щорічної доповіді про стан і розвиток промисловості і заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості, що включає в себе оцінку територіально-галузевого стану і розвитку промисловості, інформацію про застосування найкращих доступних технологій у промисловості, оцінку ефективності застосування заходів стимулювання зазначеної діяльності;

2) бере участь від імені України в розробці та укладанні спеціальних інвестиційних контрактів, а також здійснює контроль їх виконанням;

3) забезпечує створення, експлуатацію та вдосконалення державної інформаційної системи промисловості в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, і встановлює вимоги до технічних, програмних, лінгвістичних засобів забезпечення експлуатації державної інформаційної системи промисловості;

4) підтверджує відповідність індустріальних (промислових) парків вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України, з метою застосування до них заходів стимулювання, встановлених цим Законом, іншими законами України, нормативно-правовими актами Президента України і Кабінету Міністрів України;

5) погоджує призначення та звільнення з посад керівників управлінь, відділів, інших структурних підрозділів виконавчих органів рад, що здійснюють відповідно до законодавства України повноваження з реалізації промислової політики.

Стаття 7. Повноваження органів місцевого самоврядування України у сфері промислової політики

1. До повноважень органів місцевого самоврядування у сфері промислової політики належать:

1) прийняття актів органів місцевого самоврядування, що встановлюють заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості на територіях адміністративно-територіальних одиниць, які здійснюються за рахунок коштів бюджетів територіальних громад, відповідно до цього Закону та Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”;

2) розробка та реалізація регіональних науково-технічних та інноваційних програм і проектів, у тому числі науковими організаціями, розташованими на територіях громад, які здійснюються за рахунок коштів місцевих бюджетів;

3) сприяння розвитку міжрегіонального та міжнародного співробітництва суб'єктів діяльності у сфері промисловості;

4) інформування суб'єктів діяльності у сфері промисловості про наявність трудових ресурсів і про потреби у створенні нових робочих місць на територіях місцевих громад;

5) встановлення додаткових вимог до індустріальних (промислових) парків, керуючих компаній індустріальних (промислових) парків, промислових кластерів, спеціалізованих організацій промислових кластерів з метою застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості за рахунок майна і коштів місцевих громад;

6) здійснення інших передбачених цим Законом, іншими законами України повноважень у сфері промислової політики.

2. Уповноважений орган - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну промислову політику України має право передавати окремі повноваження у сфері промислової політики органам місцевого самоврядування відповідно до законодавства України та законодавства про місцеве самоврядування в Україні.

Розділ II.

СТИМУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ПРОМИСЛОВОСТІ

Стаття 8. Заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості

1. Стимулювання діяльності у сфері промисловості здійснюється шляхом надання їй суб'єктам фінансової, інформаційно-консультаційної підтримки, підтримки здійснюваної ними науково-технічної та інноваційної діяльності у сфері промисловості, підтримки розвитку їх кадрового потенціалу, здійснюваної ними зовнішньоекономічної діяльності, надання державних преференцій та преференцій органів місцевого самоврядування, інших заходів підтримки, встановлених цим Законом, іншими законами України та нормативними правовими актами Президента і Кабінету Міністрів України.

2. Окремими законами та іншими нормативно-правовими актами можуть встановлюватися особливості застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, що враховують стан окремих галузей промисловості.

Стаття 9. Фінансова підтримка суб'єктів діяльності у сфері промисловості

1. Фінансова підтримка суб'єктів діяльності у сфері промисловості надається у формах, передбачених законодавством України, з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом, іншими законами України, та з урахуванням стану окремих галузей промисловості.

2. При наданні суб'єктам діяльності у сфері промисловості фінансової підтримки у формі надання субсидій з Державного бюджету України, місцевих бюджетів нормативними правовими актами про надання субсидій, прийнятими відповідно до бюджетного законодавства України, поряд з обов'язковими положеннями, зазначеними в Бюджетному кодексі України, можуть встановлюватися такі особливості надання субсидій:

1) використання конкурсних механізмів надання субсидій з включенням в число критеріїв відбору їх одержувачів показників ефективності використання субсидій;

2) встановлення штрафів у сумі, еквівалентній надаваній субсидії, при недосягненні суб'єктом діяльності у сфері промисловості - одержувачем субсидії показників ефективності, встановлених при її наданні;

3) надання субсидій на фінансування створення або модернізацію промислової інфраструктури, у тому числі з використанням найкращих

доступних технологій, а також на освоєння виробництва промислової продукції;

4) інші особливості надання субсидій відповідно до законодавства України;

3. Фінансова підтримка може надаватися суб'єктам діяльності у сфері промисловості у формі податкових пільг відповідно до законодавства про податки і збори, в тому числі тим із зазначених суб'єктів, які реалізують інвестиційні проекти, включені до переліку, передбаченого пунктом 3 частини 1 статті 5 цього закону.

Стаття 10. Державні фонди розвитку промисловості

1. Фінансову підтримку суб'єктів діяльності у сфері промисловості можуть надавати державні фонди розвитку промисловості, які створюються в організаційно-правовій формі фонду або які створюються органами державної влади чи місцевого самоврядування спільно з організаціями, що входять до складу інфраструктури підтримки діяльності у сфері промисловості, в організаційно-правовій формі фонду. Державні фонди розвитку промисловості є організаціями, що входять до складу інфраструктури підтримки діяльності у сфері промисловості.

2. Державні фонди розвитку промисловості створюються і діють відповідно до законодавства України про некомерційні організації з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

3. Повноваження і функції засновника державного фонду розвитку промисловості здійснює Кабінет Міністрів України, який вправі передати частину повноважень і функцій засновника уповноваженому органу.

4. Державні фонди розвитку промисловості надають фінансову підтримку суб'єктам діяльності у сфері промисловості в передбаченій законодавством формі, у тому числі у формі позик, грантів, внесків до статутного капіталу, фінансової оренди (лізингу).

5. Державні фонди розвитку промисловості, які створюються органами державної влади чи місцевого самоврядування спільно з організаціями, що входять до складу інфраструктури підтримки діяльності у сфері промисловості, здійснюють фінансову підтримку суб'єктів діяльності у сфері промисловості за рахунок коштів державного бюджету, органів місцевого самоврядування, а також за рахунок інших не заборонених законодавством джерел.

6. Вищим органом управління державного фонду розвитку промисловості є наглядова рада. До компетенції наглядової ради державного фонду розвитку промисловості належать питання:

1) затвердження напрямків діяльності або стратегій державного фонду розвитку промисловості;

2) затвердження порядку надання фінансової підтримки суб'єктам діяльності у сфері промисловості, спрямованої на виконання програм і проектів, реалізація яких здійснюється за рахунок коштів державного фонду розвитку промисловості;

3) затвердження положення про ревізійну комісію та її формування;

4) затвердження порядку та умов фінансування проектів державним фондом розвитку промисловості;

5) затвердження положення про порядок проведення експертизи програм і проектів, що фінансуються державним фондом розвитку промисловості;

6) інші питання наглядової ради, віднесені статутом державного фонду розвитку промисловості до його компетенції.

7. Державні фонди розвитку промисловості поряд з наданням фінансової підтримки вправі надавати інші види підтримки суб'єктам діяльності у сфері промисловості, передбачені цим законом.

8. Державні фонди розвитку промисловості здійснюють операції з коштами, що надійшли відповідно до законодавства України з відповідного бюджету бюджетної системи України, на особових рахунках, відкритих в територіальних органах казначейства або місцевому фінансовому органі, в тому числі з коштами, отриманими при поверненні виданих позик, джерелом фінансового забезпечення яких були кошти, надані з відповідного бюджету бюджетної системи України. Інші засоби можуть враховуватися на відкритих державним фондом розвитку промисловості рахунках в кредитних організаціях. Кошти, отримані державним фондом розвитку промисловості при поверненні виданих їм позик, можуть бути спрямовані на здійснення статутної діяльності державного фонду розвитку промисловості в будь-якому фінансовому році.

9. Кабінет Міністрів України затверджує цільові показники ефективності здійснення фінансової підтримки суб'єктів діяльності у сфері промисловості за рахунок коштів, що надходять з державного бюджету для державних фондів розвитку промисловості.

10. У разі ліквідації державного фонду розвитку промисловості, створеного в організаційно-правовій формі фонду, його майно, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, повертається засновнику даного фонду.

Стаття 11. Підтримка науково-технічної та інноваційної діяльності при здійсненні промислової політики

Підтримка науково-технічної діяльності та інноваційної діяльності при здійсненні промислової політики може здійснюватися органами державної влади та органами місцевого самоврядування шляхом:

1) розміщення в рамках державного оборонного замовлення завдань на виконання науково-дослідних, дослідно-конструкторських і технологічних робіт;

2) надання суб'єктам діяльності у сфері промисловості субсидій на фінансування науково-дослідних, дослідно-конструкторських і технологічних робіт, які виконуються в ході реалізації інвестиційних проектів у галузях промисловості, не пов'язаних із забезпеченням оборони країни і безпеки держави;

3) стимулювання інноваційної діяльності в господарських товариствах за державною участю або в створених державою некомерційних організаціях шляхом реалізації прав України як учасником (акціонером) відповідного господарського товариства або засновником некомерційної організації;

4) стимулювання попиту на інноваційну продукцію, в тому числі за допомогою нормування у сфері закупівель товарів, робіт, послуг для державних і місцевих потреб;

5) надання фінансової підтримки організаціям, що здійснюють інноваційну діяльність при наданні інжинірингових послуг, при реалізації проектів з підвищення рівня екологічної безпеки промислових виробництв, в тому числі за допомогою використання найкращих доступних технологій;

6) створення умов для координації діяльності суб'єктів у сфері промисловості при здійсненні наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності та для кооперації між суб'єктами зазначених видів діяльності;

7) стимулювання діяльності щодо створення або освоєння виробництва промислової продукції шляхом впровадження у виробництво результатів інтелектуальної діяльності, що належать до пріоритетних напрямів розвитку науки, техніки і технологій або критичних технологій;

8) стимулювання діяльності з використання найкращих доступних технологій у промисловому виробництві.

Стаття 12. Інформаційно-консультаційна підтримка суб'єктів діяльності у сфері промисловості

1. Надання суб'єктам діяльності у сфері промисловості інформаційно-консультаційної підтримки здійснюється шляхом створення державної інформаційної системи промисловості відповідно до статті 13 цього Закону та забезпечення її функціонування.

2. Надання інформаційно-консультаційної підтримки суб'єктам діяльності у сфері промисловості органами державної влади, органами місцевого самоврядування може здійснюватися в тому числі у вигляді:

1) фінансування видання та (або) ведення каталогів, довідників, бюлетенів, баз даних, сайтів в інформаційно-телекомунікаційній мережі "Інтернет", що містять економічну, правову, виробничо-технологічну інформацію, необхідну для виробництва промислової продукції, та інформацію в області маркетингу;

2) організації проведення виставок, ярмарків, конференцій (у тому числі міжнародних) чи сприяння у їх проведенні;

3) розміщення інформаційно-рекламних матеріалів або сприяння в їх розміщенні, за винятком матеріалів програм в області оборони країни і безпеки держави.

Стаття 13. Державна інформаційна система промисловості

1. Державна інформаційна система промисловості створюється з метою автоматизації процесів збору, обробки інформації, необхідної для забезпечення реалізації промислової політики і здійснення повноважень органів виконавчої влади щодо стимулювання діяльності у сфері промисловості, інформування стосовно наданої підтримки суб'єктам діяльності у сфері промисловості, а також для підвищення ефективності обміну інформацією про стан промисловості і прогнозі її розвитку.

2. Створення, експлуатація та вдосконалення державної інформаційної системи промисловості забезпечуються уповноваженим органом, який є оператором державної інформаційної системи промисловості. З метою експлуатації державної інформаційної системи промисловості уповноваженим органом залучаються інші особи відповідно до законодавства України.

3. Створення, експлуатація та вдосконалення державної інформаційної системи промисловості здійснюються на основі таких принципів:

1) повнота, достовірність та своєчасність надання інформації для включення в державну інформаційну систему промисловості і загальнодоступність включення в цю інформаційну систему інформації, за винятком інформації, доступ до якої обмежено законами України;

2) однократність збору інформації для включення в державну інформаційну систему промисловості у разі, якщо аналогічна за змістом, ступеня деталізації та періодичності надання інформація направлена в обов'язковому порядку суб'єктом державної інформаційної системи промисловості для включення в державну інформаційну систему промисловості чи іншу державну інформаційну систему;

3) взаємодія державної інформаційної системи промисловості з іншими інформаційними системами;

4) забезпечення безпеки держави при створенні, експлуатації та вдосконаленні державної інформаційної системи промисловості;

5) доступність і безоплатність програмних засобів державної інформаційної системи промисловості, необхідних суб'єктам цієї державної інформаційної системи промисловості з метою надання ними в обов'язковому порядку інформації для включення в державну інформаційну систему промисловості відповідно до цього Закону та інших законів України.

4. У державній інформаційній системі промисловості повинна міститися інформація:

1) про стан промисловості та прогнози її розвитку;

2) про суб'єктів діяльності у сфері промисловості;

3) про прогнози виробництва основних видів промислової продукції та про їх фактичне виробництво, про характеристики промислової продукції з урахуванням галузевої належності, а також про обсяг імпорту промислової продукції в Україну (за видами промислової продукції);

4) про використання ресурсозберігаючих технологій та відновлювальних джерел енергії в процесі промислової діяльності;

5) про державні та муніципальні програми, що розробляються з метою формування та реалізації промислової політики;

6) про заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості, передбачені відповідними державними і місцевими програмами;

7) про досягнення показників ефективності застосування заходів стимулювання, що здійснюються за рахунок коштів державного бюджету;

8) про прогноз розвитку галузей промисловості, вимоги до формування якого визначаються Кабінетом Міністрів України;

9) про кадровий потенціал суб'єктів діяльності у сфері промисловості і про їх потреби в кадрах;

10) про інформаційно-технічні довідники по найкращих доступних технологіях та про методичні рекомендації щодо їх застосування;

11) у формі щорічних доповідей про стан і розвиток промисловості, які готуються уповноваженим органом відповідно до пункту 1 статті 6 цього Закону.

5. Перелік інформації державної інформаційної системи промисловості, що підлягає обов'язковому розміщенню у відкритому доступі в інформаційно-телекомунікаційній мережі "Інтернет", і перелік витребуваної уповноваженим органом інформації щодо виробленої продукції (з урахуванням особливостей галузей промисловості) для включення такої інформації в державну інформаційну систему промисловості визначаються Кабінетом Міністрів України.

6. Інформація, що міститься в державній інформаційній системі промисловості і підлягає обов'язковому розміщенню у відкритому доступі в інформаційно-телекомунікаційній мережі "Інтернет", надається безкоштовно.

7. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, суб'єкти діяльності у сфері промисловості зобов'язані надавати оператору державної інформаційної системи промисловості інформацію, що включається в цю інформаційну систему і не є інформацією, доступ до якої обмежено законами України, в складі і в порядку, які встановлюються Кабінетом Міністрів України.

8. Кабінет Міністрів України встановлює порядок взаємодії державної інформаційної системи промисловості з іншими державними інформаційними системами.

9. Фінансове забезпечення створення, експлуатації та функціонування державної інформаційної системи промисловості здійснюється за рахунок

коштів державного бюджету, що виділяються уповноваженому органу на реалізацію державних програм у рамках реалізації промислової політики.

Стаття 14. Підтримка суб'єктів діяльності у сфері промисловості з питань розвитку кадрового потенціалу

Надання підтримки суб'єктам діяльності у сфері промисловості з питань розвитку кадрового потенціалу органами державної влади, органами місцевого самоврядування може здійснюватися у вигляді:

1) підтримки організацій, що здійснюють освітню діяльність за додатковими професійними програмами для працівників суб'єктів діяльності у сфері промисловості, за допомогою надання фінансової, інформаційної та консультативної підтримки;

2) надання навчально-методичного та науково-педагогічного забезпечення суб'єктам діяльності у сфері промисловості;

3) фінансової підтримки суб'єктів діяльності у сфері промисловості, що беруть участь у створенні організацій, що здійснюють освітню діяльність за додатковими професійними програмами для працівників зазначених суб'єктів і забезпечують узгодження теоретичних знань з практичними навичками і вміннями;

4) інших заходів, пов'язаних з наданням підтримки суб'єктам діяльності у сфері промисловості, при здійсненні ними освітньої діяльності за додатковими професійними програмами.

Стаття 15. Спеціальний інвестиційний контракт

1. За спеціальним інвестиційним контрактом одна сторона - інвестор в передбачений цим контрактом термін своїми силами або із залученням інших осіб зобов'язується створити або модернізувати та (або) освоїти виробництво промислової продукції на території України, на континентальному шельфі України, у виключній (морській) економічній зоні України, а інша сторона – Україна зобов'язується здійснювати заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості, передбачених законодавством України в момент укладання спеціального інвестиційного контракту.

2. З метою здійснення щодо інвестора, що є стороною спеціального інвестиційного контракту, і (або) інших осіб, зазначених у спеціальному інвестиційному контракті, заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, передбачених нормативними правовими актами України або правовими актами органів місцевого самоврядування, поряд з Україною стороною спеціального інвестиційного контракту може бути територіальна

група, а при укладанні спеціального інвестиційного контракту без участі України стороною такого контракту може бути територіальна група.

3. Спеціальний інвестиційний контракт може містити:

1) термін дії спеціального інвестиційного контракту, встановлений відповідно до частини 4 цієї статті;

2) характеристики промислової продукції, виробництво якої створюється або модернізується і (або) освоюється;

3) перелік заходів, спрямованих на створення або модернізацію і (або) освоєння виробництва промислової продукції на території України, на континентальному шельфі України, у виключній (морській) економічній зоні України;

4) обсяг інвестицій у створення або модернізацію і (або) освоєння виробництва промислової продукції на території України, на континентальному шельфі України, у виключній (морській) економічній зоні України;

5) порядок подання суб'єктом інвестиційної діяльності звіту про виконання прийнятих зобов'язань;

6) перелік заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, застосований протягом терміну дії спеціального інвестиційного контракту до інвестора і (або) іншим зазначеним у спеціальному інвестиційному контракті особам;

7) інші умови, які забезпечують виконання спеціального інвестиційного контракту.

4. Спеціальний інвестиційний контракт укладається на строк до десяти років у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, і за типовими формами, затвердженими Кабінетом Міністрів України для окремих галузей промисловості. Спеціальний інвестиційний контракт укладається від імені України уповноваженим органом або іншим центральним органом виконавчої влади, уповноваженим Кабінетом Міністрів України на укладення спеціальних інвестиційних контрактів в галузях промисловості. В узгодженні умов спеціального інвестиційного контракту в обов'язковому порядку беруть участь центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, єдину державну податкову політику та інші органи виконавчої влади, до компетенції яких входить здійснення заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, зазначених у спеціальному інвестиційному контракті.

Уповноважений орган та інші центральні органи виконавчої влади, уповноважені Кабінетом Міністрів України на укладення спеціальних інвестиційних контрактів в галузях промисловості, встановлюють порядок моніторингу та контролю за виконанням інвесторами зобов'язань за укладеними з ними спеціальним інвестиційним контрактами. Порядок укладення спеціального інвестиційного контракту територіальними громадами встановлюється відповідно правовими актами органів місцевого самоврядування з урахуванням порядку укладення спеціального інвестиційного контракту, встановленого Кабінетом Міністрів України, і типових форм, затверджених Кабінетом Міністрів України.

5. У разі, якщо після укладення спеціального інвестиційного контракту набирають чинності закони України, і (або) інші нормативні правові акти України (за винятком законів України і (або) інших нормативних правових актів України, прийнятих на виконання міжнародних договорів України, що підлягають застосуванню в Україні), що встановлюють режим заборон і обмежень стосовно виконання спеціального інвестиційного контракту або змінюють обов'язкові вимоги до промислової продукції і (або) до пов'язаних з обов'язковими вимогами до промислової продукції процесів проектування (включаючи вишукування), виробництва, будівництва, монтажу, налагодження, експлуатації, зберігання, перевезення, реалізації та утилізації в порівнянні з діючими в момент укладання спеціального інвестиційного контракту режимами заборон і обмежень або обов'язковими вимогами, такі закони України, і (або) інші нормативні правові акти України, а також внесені до них зміни не застосовуються щодо інвестора, що є стороною спеціального інвестиційного контракту, і (або) інших зазначених у спеціальному інвестиційному контракті осіб протягом терміну дії спеціального інвестиційного контракту.

6. Забороняється на термін дії спеціального інвестиційного контракту гарантії підвищення величини сукупного податкового навантаження на доходи інвестора, що є стороною спеціального інвестиційного контракту, і (або) інших зазначених у спеціальному інвестиційному контракті осіб в порівнянні з величиною сукупного податкового навантаження на доходи інвестора, що є стороною спеціального інвестиційного контракту, і (або) інших зазначених у спеціальному інвестиційному контракті осіб в момент укладання спеціального інвестиційного контракту.

7. Для інвестора, що є стороною спеціального інвестиційного контракту, і (або) інших зазначених у спеціальному інвестиційному контракті осіб стабільність передбачених цією статтею сукупного податкового навантаження, режиму, обов'язкових вимог з урахуванням положень цієї статті гарантується на весь термін дії спеціального інвестиційного контракту.

8. У разі розірвання спеціального інвестиційного контракту у зв'язку з невиконанням або неналежним виконанням інвестором чи інвесторами взятих зобов'язань інвестор зобов'язаний відшкодувати шкоду, заподіяну Україні, територіальним громадам в результаті застосування інвестором чи інвесторами положень частин 5 і 6 цієї статті, а також компенсувати суми не сплачених податків і зборів в результаті застосування податкових пільг, встановлених для інвестора як для учасника спеціального інвестиційного контракту законодавством про податки і збори, зі сплатою пені. Інші наслідки невиконання або неналежного виконання сторонами прийнятих на себе зобов'язань встановлюються спеціальним інвестиційним контрактом.

9. До спеціального інвестиційного контракту застосовуються положення законодавства про інвестиційну діяльність, якщо інше не встановлено цим Законом і не суперечить суті спеціального інвестиційного контракту.

Стаття 16. Підтримка суб'єктів діяльності у сфері промисловості в галузі зовнішньоекономічної діяльності

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування можуть надавати суб'єктам діяльності у сфері промисловості, що здійснюють експорт виготовленої на території України промислової продукції, підтримку у вигляді:

1) сприяння в просуванні на ринки іноземних держав промислової продукції, виготовленої на території України, на континентальному шельфі України, у виключній (морській) економічній зоні України, і створення сприятливих умов для суб'єктів діяльності у сфері промисловості, які здійснюють експорт виробленої на території України промислової продукції, відповідно до митного законодавства України, якщо це не суперечить міжнародним зобов'язанням України;

2) надання фінансової та майнової підтримки суб'єктам діяльності у сфері промисловості, що здійснюють експорт промислової продукції, виготовленої на території України, на континентальному шельфі України, у виключній (морській) економічній зоні України, організаціям, що входять до складу інфраструктури підтримки діяльності у сфері промисловості і здійснюють страхування експортних кредитів і інвестицій від підприємницьких та (або) політичних ризиків, а також надання державних гарантій за зобов'язаннями суб'єктів діяльності у сфері промисловості;

3) здійснення інших заходів щодо підтримки суб'єктів діяльності у сфері промисловості, які здійснюють експорт промислової продукції, виготовленої на території України, на континентальному шельфі України, у виключній (морській) економічній зоні України.

Стаття 17. Заходи стимулювання виробництва промислової продукції на території України, які надаються при здійсненні закупівель товарів, робіт, послуг для забезпечення державних і місцевих потреб та здійснення таких закупівель окремими видами юридичних осіб

1. При здійсненні закупівель товарів, робіт, послуг для забезпечення державних і місцевих потреб встановлюється пріоритет промислової продукції, виробленої на території України, на континентальному шельфі України, у виключній (морській) економічній зоні України, перед промисловою продукцією, виробленою на територіях іноземних держав.

2. Пріоритет промислової продукції, виробленої на території України, на континентальному шельфі України, у виключній (морській) економічній зоні України, перед промисловою продукцією, виробленою на території іноземних держав, забезпечується у випадках, що не суперечать міжнародним договорам України.

Розділ III. ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВОСТІ

Стаття 18. Індустріальні (промислові) парки

1. Застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, встановлених законами України, нормативними правовими актами Президента України, нормативними правовими актами Кабінету Міністрів України, до керуючої компанії індустріального (промислового) парку та суб'єктів діяльності у сфері промисловості, що використовують об'єкти промислової інфраструктури і знаходяться в складі індустріального (промислового) парку, здійснюється за умови відповідності індустріального (промислового) парку та його керуючої компанії вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України.

2. Підтвердження відповідності індустріального (промислового) парку і керуючої компанії індустріального (промислового) парку вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України до індустріального (промислового) парку і керуючої компанії індустріального (промислового) парку, здійснюється уповноваженим органом у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, встановлених нормативними правовими актами територіальних органів самоврядування, до керуючої компанії індустріального (промислового) парку і до суб'єктів діяльності у сфері промисловості, які використовують об'єкти промислової інфраструктури, що знаходяться у складі індустріального (промислового) парку, здійснюється в порядку, встановленому

нормативними правовими актами територіальних органів самоврядування, у разі відповідності індустріального (промислового) парку і керуючої компанії індустріального (промислового) парку вимогам, встановленим відповідно до частини 1 цієї статті, і додатковим вимогам у разі їх встановлення територіальними органами самоврядування відповідно до пункту 5 частини 1 статті 7 цього Закону.

4. Створення нових і розвиток існуючих індустріальних (промислових) парків на території України здійснюється з урахуванням Генеральної схеми планування території України та схем планування адміністративно-територіальних одиниць.

Стаття 19. Промислові кластери

1. Застосування заходів стимулювання діяльності щодо промислових кластерів у сфері промисловості, встановлених законами України, нормативними правовими актами Президента України та Кабінету Міністрів України, можливо за умови створення спеціалізованої організації, що здійснює методичне, організаційне, експертно-аналітичне та інформаційне супроводження розвитку промислового кластера, та відповідності промислового кластера і спеціалізованої організації промислового кластера вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України. Підтвердження відповідності промислового кластера та спеціалізованої організації промислового кластера вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України, здійснюється у встановленому ним порядку.

2. Застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, встановлених актами органів місцевого самоврядування, щодо промислових кластерів здійснюється в порядку, встановленому актами органів місцевого самоврядування, у разі відповідності промислового кластера та спеціалізованої організації промислового кластера вимогам, встановленим відповідно до частиною 1 цієї статті, і додатковим вимогам у разі їх встановлення органами місцевого самоврядування до пункту 5 частини 1 статті 7 цього Закону.

3. Створення нових і розвиток існуючих промислових кластерів на території України здійснюються з урахуванням Генеральної схеми планування території України та схем планування адміністративно-територіальних одиниць.

Розділ IV.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОМИСЛОВОЇ ПОЛІТИКИ В ОБОРОННО-ПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ

Стаття 20. Формування та реалізація промислової політики в оборонно-промисловому комплексі

1. Формування та реалізація промислової політики в оборонно-промисловому комплексі здійснюються відповідно до цілей, передбачених законодавством України в галузі оборони.

2. Склад оборонно-промислового комплексу визначається зведеним реєстром підприємств і організацій оборонно-промислового комплексу, що формується в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Ведення зведеного реєстру організацій оборонно-промислового комплексу здійснюється уповноваженим органом.

3. Основними завданнями формування та реалізації промислової політики в оборонно-промисловому комплексі є:

1) створення ефективної системи управління діяльністю підприємств і організацій оборонно-промислового комплексу у сфері промисловості;

2) перетворення виробничо-технологічного потенціалу підприємств і організацій оборонно-промислового комплексу в ефективний інноваційний ресурс, який забезпечує створення сучасних комплексів озброєння, військової та спеціальної техніки в інтересах зміцнення обороноздатності країни і безпеки держави, реалізацію переваги України в умовах конкуренції і збереження позицій на українському і світовому ринках високотехнологічної промислової продукції.

4. Пріоритетними напрямками формування та реалізації промислової політики в оборонно-промисловому комплексі є:

1) забезпечення оснащення Збройних Сил України, інших військ, військових формувань і органів сучасними комплексами озброєння, військової та спеціальної техніки;

2) формування в оборонно-промисловому комплексі науково-технічного доробку та здійснення технологічної модернізації підприємств і організацій оборонно-промислового комплексу з метою підвищення якості та конкурентоспроможності промислової продукції;

3) удосконалення системи управління підприємствами і організаціями оборонно-промислового комплексу, в тому числі шляхом створення інтегрованих структур оборонно-промислового комплексу;

4) забезпечення інноваційного розвитку оборонно-промислового комплексу, розвиток міжнародного співробітництва у сфері промисловості;

5) розвиток кадрового потенціалу організацій оборонно-промислового комплексу;

6) інформаційно-аналітичне забезпечення функціонування підприємств і організацій оборонно-промислового комплексу;

7) забезпечення безпеки функціонування підприємств і організацій оборонно-промислового комплексу;

8) розвиток суб'єктів малого і середнього підприємництва в частині розробки і створення інноваційних технологій і виробництва високотехнологічної продукції військового, спеціального та подвійного призначення.

5. З метою оцінки ефективності формування та реалізації промислової політики в оборонно-промисловому комплексі уповноважений орган щорічно проводить комплексну оцінку стану підприємств і організацій оборонно-промислового комплексу та динаміки їх розвитку.

6. Перелік інформації про результати здійснення діяльності у сфері промисловості підприємствами і організаціями оборонно-промислового комплексу, що надходить в державну інформаційну систему промисловості, визначається з урахуванням вимог законодавства України про державну таємницю.

Стаття 21. Особливості застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості в оборонно-промисловому комплексі

1. Застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості в оборонно-промисловому комплексі здійснюється з урахуванням необхідності:

1) забезпечення готовності організацій оборонно-промислового комплексу до розробки і виробництва сучасних комплексів озброєння, військової та спеціальної техніки;

2) створення промислової інфраструктури для виробництва сучасних комплексів озброєння, військової та спеціальної техніки;

3) вдосконалення процедур розміщення та виконання державного оборонного замовлення, включаючи використання поза конкурсних механізмів розміщення державного оборонного замовлення (в тому числі у єдиного постачальника) та забезпечення авансування організацій - співвиконавців державного оборонного замовлення;

4) вдосконалення ціноутворення на промислову продукцію військового призначення, що поставляється за довгостроковими контрактами, і створення системи державного регулювання цін на промислову продукцію, що поставляється за державним оборонним замовленням;

5) створення умов економічного стимулювання для організацій оборонно-промислового комплексу з метою зниження витрат при збільшенні або продовженні гарантійних термінів експлуатації озброєння, військової та спеціальної техніки;

6) підвищення ефективності управління державною власністю в оборонно-промисловому комплексі;

7) оздоровлення фінансово-економічного стану підприємств і організацій оборонно-промислового комплексу та запобігання їх банкрутства.

2. З метою забезпечення виконання державного оборонного замовлення підприємствами і організаціями оборонно-промислового комплексу встановлюється субсидіарну відповідальність головних організацій інтегрованих структур оборонно-промислового комплексу за невиконання або неналежне виконання державного оборонного замовлення підприємствами і організаціями оборонно-промислового комплексу, що входять до складу відповідної інтегрованої структури оборонно-промислового комплексу, якщо інше не передбачено законами України.

Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 22. Набуття чинності цього Закону

1. Цей Закон набирає чинності після закінчення ста вісімдесяти днів після дня його офіційного опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом ста вісімдесяти днів після дня офіційного опублікування цього Закону:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення законодавчих актів України у відповідність із Законом України "Про промислову політику";

привести рішення Уряду України у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України нормативних актів, що суперечать цьому Закону.

підготувати проект Закону України “Про державну підтримку промисловості в Україні”.

Президент України

П. Порошенко

м. Київ, _____ 2018 року

№ _____